

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi W. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie
o sygn. V S 207/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 6 lipca 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 19 września 2022 r. W. S. (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę o
stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem
Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt V S 207/22. Skarżący zarzucił naruszenie
licznych przepisów, tj. art. 2 ust. 2, art. 11 i art. 12 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 17
czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w
postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez
prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.
Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), art.
2, art. 7, art. 9, art. 32 i art. 45 Konstytucji RP oraz art. 3, art. 6, art. 13 i art. 14
Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W art. 3 ustawy ustawodawca wymienił podmioty uprawnione do wniesienia skargi w poszczególnych rodzajach postępowań, w których prawo strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone (postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). W zamkniętym katalogu postępowań wskazanych w tym przepisie nie wymieniono postępowania o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Powyższe oznacza, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest bowiem samodzielny postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania czy zadośćuczynienia (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04). Ma ono charakter incydentalny, wypadkowy – jego istotą jest wyłącznie kontrola sprawności toczącego się postępowania głównego i przeciwdziałanie istniejącej przewlekłości.

Z treści skargi wniesionej przez Skarżącego wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, które toczyło się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. V S 207/22. Skoro, jak już była o tym mowa powyżej,

w postępowaniu tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, skarga jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 oraz art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł jak sentencji.

[D.Z]

[ms]